

عنوان مقاله:

تبیین و تحلیل پایداری فضاهای جمعی و سنجش عوامل موثر بر آن (نمونه موردی: پارک خانواده شهر مهاباد)

محل انتشار:

فصلنامه آمایش محیط، دوره 13، شماره 51 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

سیامند معروفی - (دکتری معماری، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران)

قادر بایزیدی - (استادیار گروه معماری، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران)

خلاصه مقاله:

اهمیت فضاهای عمومی شهری به عنوان یکی از ارکان اصلی توسعه پایدار در زندگی روزمره افراد غیرقابل انکار است، با این وجود، به اصول و معیارهای طراحی در طرح‌های توسعه شهری توجه چندانی نشده است. در این بین یکی از فضاهایی که بستری جهت انجام ملاقات‌های محله‌ای و گذران اوقات فراغت و مشارکت شهروندان و بهبود حیات اجتماعی شهر فراهم می‌آورد، پارک است. بر این اساس پژوهش حاضر که در سال ۱۳۹۷ در پارک خانواده شهر مهاباد به انجام رسیده است، با روش توصیفی-تحلیلی و گردآوری اطلاعات به روش پیمایشی، به بررسی میزان پایداری فضای مورد مطالعه بر اساس شاخص‌های پایداری فضای جمعی و همچنین سنجش مهم‌ترین عوامل اثرگذار بر ارتقاء پایداری در فضای مذکور پرداخته است. سنجش انجام شده توسط آزمون آلفای کرونباخ، پایایی پرسشنامه و نتایج آزمون‌های KMO و بارتلت، کفایت حجم نمونه و همچنین روایی درونی و ساختاری پرسشنامه را تایید کردند. نتایج تحلیل‌های آماری، حاکی از وضعیت ناپایدار فضا در تمامی مولفه‌های بررسی شده (به جز در مولفه‌های اجتماع‌پذیری) می‌باشد. همچنین نتایج مدل معادلات ساختاری با استفاده از نرم‌افزار PLS نیز مشخص ساخت که مولفه‌های مربوط به معیار آسایش و تصویر ذهنی که اشاره به آسایش، آرمش و امنیت فیزیکی و روانی کاربران فضا دارند، با اختلاف، بیشترین تاثیر را بر ارتقاء پایداری در فضای مورد مطالعه دارند. بنابراین جهت ساماندهی و ارتقای پایداری فضا، این دسته از مولفه‌ها می‌بایست در اولویت تحقق و اجرا قرار گیرند.

کلمات کلیدی:

فضای جمعی، پایداری، ارزیابی کاربر محور، پارک خانواده، شهر مهاباد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1354573>

